

Marszpikiel

NUMER INWENTARZA:

CMM/BO/705

TYTUŁ:

Marszpikiel

AUTOR:

Bolesław Muszyński

CZAS POWSTANIA:

I poł. XX w.

DŁUGOŚĆ:

19,7 cm

ŚREDNICA:

ok. 3,6 cm

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

model 3D, szkutnictwo, Gdynia

MIEJSCE POWSTANIA:

Lubawa lub Gdynia

MIEJSCE POZYSKANIA:

zakup

MATERIAŁ:

poroże

TECHNIKA:

rzemiosło

DZIAŁ:

Historii Budownictwa Okrętowego

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Marszpikiel wykonany ręcznie z poroża jeleniego. Narzędzie w przekroju poprzecznym zbliżone kształtem do okręgu, łagodnie zwężające się ku wygiętemu i wyładowanemu ostrzu. W części rękojeści naturalna porowata powierzchnia ułatwiająca użytkowanie. Narzędzie najprawdopodobniej przywiezione przez Bolesława Muszyńskiego (seniora) z Lubawy do Gdyni w 1932 r., lub też wykonane na miejscu, po założeniu przez rodzinę Muszyńskich warsztatu powroźniczego w Gdyni Chyloni. Marszpikiel jest przyrządem stosowanym przy różnego rodzaju pracach bosmańskich na jednostkach żaglowych, a w szczególności przy wykonywaniu splotów na linach. W dawnych czasach marszpikie były także na wyposażeniu warsztatów powroźniczych i wykorzystywano je do wykonywania zakończeń lin oraz niektórych wyrobów linowych np. odbijaczy zaburtowych.

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie – budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI